

ADJOURNMENT MOTIONS.

PRESIDENT : I have received an adjournment motion from Mr. Varkala K. Madhavan which reads as follows :

"I move that the business of the House be adjourned to discuss a matter of urgent public importance viz., the distribution of yarn unsuitable for the looms."

STATEMENT.

The Government have registered the looms through out the State and the particular counts required for the looms are known to the Additional Textile Commissioner. The quota allotted yesterday revealed that for looms using 80s, 50s, and 40s and 20s counts in Trivandrum, Nedumangad, Chirayinkil, Neyyattinkara, etc., are awarded 30s, 28s, 2/20s and 10½s counts. This has created a deadlock. If the weaver is compelled to accept this the whole lot will have to go to the black market. The Central Advisory Board constituted for textile and yarn was not called on the 6th as had been fixed. Their advice is neither sought nor abided by. The irregularity in textile distribution continues."

This seems to be exactly the negation of an adjournment motion. It is an argument for the purpose of holding a meeting of the Central Advisory Committee. What has Mr. Madhavan to say?

MR. VARKALA K. MADHAVAN (*Neyyattinkara cum Trivandrum*) : I want to bring to the notice of the House that the weavers are put to very great difficulty when they are asked to buy yarn which they do not use.

PRESIDENT : In the nature of things, if the Government had been appraised of it last evening by a letter, this morning the matter would have been dealt with. First of all the Additional Textile Commissioner is not represented in this House. He may come in two or three days later. If the honourable member had brought to my notice the matter earlier, I would have disposed of it one way or the other.

MR. VARKALA K. MADHAVAN : I do not press. I only wanted to bring the matter to the notice of the Government.

PRIVILEGES OF THE HOUSE

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI (*Mavelikara cum Kunnathur*) : Sir, I wish to bring to the notice of this Honourable House a very serious matter affecting the privileges, honour and the dignity of the House and of its individual members as representing the people of this country. The "Kerala Kaumudi" dated 2nd Mithunam 1120 published a sub-leader under caption "വഞ്ചി പൂർവ്വകാലം നേരെ" (Against Vanchi Poor Fund). This is the article :—

"മധുര ദേശീയവാചിപത്രം സഹിത നടനസഭയുടെ ഉടമസ്ഥനായ നവാബ് ഓമിമാണിക്കും ഈ സംസ്ഥാനത്തു വന്നശേഷം ആദായനികുതി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നും, തുക എന്താണെന്നും ഒരു ചോദ്യം മി. ചെല്ലപ്പൻപിള്ള അസംബ്ലിയിൽ ചോദിച്ചു. ഒരു 'കുടിപ്പക' വീട്ടാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. അജ്ഞാതയുടെ അനുഗ്രഹം ധാരാളമുള്ളപ്പോൾ, ബുദ്ധിമാനാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ ഭോകത്വം, മി. ചെല്ലപ്പൻ തമ്പരന്റെ നൽകിയ മറുപടി പൂർണ്ണമായും തൃപ്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു."

PRESIDENT: How does it arise at all? If a newspaper writes a defamatory article regarding an honourable member how does the question arise?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I may be allowed to state it at the end.

“നവാബ് രാജമാണിക്കത്തിന്റെ നടനസഭയ്ക്ക് തീർവതന്ത്രപുരത്തെ പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്നും, മഹാരാജാക്കന്മാർ, ദിവാൻ, മുതലായ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രോബാഫ നങ്ങൾ അസുയാവഹങ്ങളാണ്. എന്നിരുന്നാലും അതിൽ അസഹിഷ്ണുത ഉളവാകുന്നത് മി. ചെല്ലപ്പൻപിള്ളയുടെയും, അദ്ദേഹത്തെ പിൻതാങ്ങിയ മി. ഉദയഭാനുപിള്ളയുടെയും സംസ്കാരത്തിനോ, നിലയ്ക്കോ യോജിച്ചതായി ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല. അധഃപതിച്ച മലയാളിനാടകപേരിൽ നവാബ് രാജമാണിക്കം ഒരു ഉത്തമമായ കോണ്ട് ഒരു നവാജ്യാത്മാനവ്യഗ്രത തന്ന ഇതിനകം ഉണ്ടാക്കിക്കിട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ കവാടസംഗമം മി. പിള്ളയുടെ മറ്റും ബോധ്യമല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കതിൽ പരിഭവമില്ല. അദ്ദേഹം വഞ്ചി അന്നഭാനുനിയ്യിക്ക് ഇതിനകം സമാർ അര വർഷം രൂപാ സംഭാവന ചെയ്തത്, പാവപ്പെട്ടവരുടെ നാട്ടല്ലെന്ന് ഭാവികന കാബ്ഗസ്സുകാർ കേവലം വിസ്തരിച്ചുകൊടുത്തത് കഠിനമായിപ്പോയി. ഭാനുപിള്ളയ്ക്കിന്റെ വിച കേരളീയരെപ്പോലെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരും മറ്റില്ലെന്നായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഇന്ദ്രവരദർമ്മ വിശ്വാസം. നവാബ് രാജമാണിക്കത്തിന്റെ ഉദാരതയുടെ അപാരതയാണ് മി. പിള്ള പ്രതീകാത്മക അസഹിഷ്ണുക്കളാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹാ മൂർഖ വർഷങ്ങളിൽ ഈ അസഹിഷ്ണുതയും ഉൾപ്പെടും അതിൽ ആരും വ്യസനിക്കുകയല്ലാതെ, അമർഷം കൊള്ളേണ്ടതില്ല.”

The propriety or justifiableness of my position *vis-a-vis* the questions on income-tax which I can very well prove before any judicial authority if need be, is entirely irrelevant here. The only question before the House is (i) whether the article is a libel upon a member or two members of the House in relation to his or their conduct in that capacity (2) whether we, as members of the supreme legislature of the State, have certain privileges entitling us to protection from the House against the glandorous and libellous propensities of third persons whether they be news-paper editors or not (3) whether the House has powers of protection against breach of privileges (4) whether the news-paper has committed a breach of privilege and if so (5) what action may be taken against the newspaper in order that dignity of the House and its members may be vindicated.

Sir, to me, and, I believe, to the Honourable President and members of the House, the article would appear to be a very serious libel. I need not read the particular passages.

It is neither necessary nor desirable for me to enter into elementary principles and deprive this Honourable House of its valuable time. It is a libel and contains the distinct insinuation and imputation against the conduct, character and capacity of a member of the House, and against his calling, if our work can be called so, as a member of the House.

Coming to the second point whether we can claim any privilege as members of the legislature of the State, Sir, I may say that this is perhaps the first time when a question is raised, of a privilege of the kind. Both Houses of Parliament enjoy many privileges in their collective capacity, and many others again are enjoyed by individual members which protect their persons and secure their independence and dignity.

May's Parliamentary Practice says "some privileges vest solely upon the law and custom of Parliament while others have been defined by Statutes. Though the Lords have ever enjoyed them, because they have place, and voice in Parliament, a practice has obtained with the Commons that would appear to submit their privileges to the Royal favour". We have this Assembly constituted by Royal favour and therefore I hold that such privileges as are needed to maintain the dignity of the House, are inherent in the very constitution of the Assembly, though they are not embodied in the Act or the Rules. They have to be defined in cases as and when they arise, and I would submit, Sir, that it is but proper that we make a beginning.

Section 27 of the Act confers privileges on members in respect of their conduct inside the House, but privileges against insidious attacks from outside should be allowed to grow by precedent and custom.

Assuming that the House has its privileges, individually as well as collectively, I come to the question of libel upon members. May's Parliamentary Practice says "In the House of Commons, interference with or reflections upon members have been resented as indignities to the House itself.

"In the Lords, this offence has been visited with peculiar severity, of which numerous instances are to be found in the earlier volumes of their journals. On the 22nd March, 1623, Thomas Morley was fined 1000*l.*, sent to the pillory, and imprisoned in the Fleet, for a libel on the lord keeper; and on the 9th July, 1663., Alexander Fitton was fined 500*l.*, and committed to the King's bench, for a libel on Lord Gerard of Brandon, and ordered to find sureties for his behaviour during life. Parties also have been attached for libels on peers, as in 1722, for printing libels concerning Lord Strafford and Lord Kinnoul; and fined and committed, as in the case of Flower, in 1799, for a libel on the Bishop of Llandaff. In 1776, Richard Cooksey was attached for sending an insulting letter to the Earl of Coventry, reprimanded, and ordered into custody until he gave security for his good behaviour. In 1834, Thomas Bittleston, editor of the Morning Post newspaper, was committed to the custody of the usher of the Black Rod, for a

Vol. XXVI—No. 5.

[Mr. K. K. Chellappan Pillai.]

paragraph in that newspaper reflecting upon the conduct of Lord Chancellor Brougham, in the discharge of his judicial duties in the House of Lords."

In regard to the House of Commons also, the same thing happened. May's Parliamentary Practice, 12th Edn. page 80 says:

"In 1827, complaint was made of three letters which had been sent to Mr. Secretary Peel, threatening to contradict his speeches from the gallery of the house. The letters were read, and the writer, H. C. Jennings, ordered to attend. He acknowledged the letters and was declared guilty of a breach of privilege and received a reprimand from the Speaker."

Sir, it may be noted that

"Libels upon members have also been constantly punished."

PRESIDENT: The general discussion closes by 2 o'clock.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Sir, it may also be noted that May's Parliamentary Practice says:

"Libels upon members have also been constantly punished; but to constitute a breach of privilege they must concern the character or conduct of members in that capacity; and, as is explained on p. 244, the libel must be based on matters arising in the actual transaction of the business of the House. 'Aspersions upon the conduct of members as magistrates, or officers in the army or navy, or as counsel, or employers of labour, or in private life, or otherwise than in relation to Parliament, are within the cognizance of the courts, and are not fit subjects for complaints to the House of Commons.'"

Sir, in this case, the article relates, of course, to such conduct. It was in relation to a question I asked in the Assembly; the paper was questioning my motives. Following the model of the Parliament, the House would not, I believe, allow libel on the members; it would protect the members against libel.

Sir, coming to the third point whether the House has powers to protect members against such breaches of privilege, May's Parliamentary Practice says that both Houses act upon precisely the same grounds in the matter of privileges. They declare what cases, by law and customs of Parliament, are breaches of privileges, and punish the offenders by censure or commitment in the same manner as courts of justice punish for contempt. Sir, on page 66, it is stated;

"Both Houses act upon precisely the same grounds in matters of privilege. They declare what cases, by the law and custom of Parliament, are breaches of privilege, and punish the offenders by censure or commitment, in the same manner as courts of justice punish for contempt. The modes of punishment may occasionally differ, in some respects, in consequence of the different powers of the two Houses; but the principle upon which the offence is determined, and the dignity of Parliament vindicated, is the same in both Houses."

Such powers have grown in the House of representatives in America also, by custom, though not embodied in the Act. This House would be right in holding that this House also, as deriving authority from His Highness the Maharaja as the Highest Court of Judicature, can exercise similar powers through its President. In America, the right is not embodied in the constitution, it has grown by custom.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI (*Advocate-General*): Sir, I want to state distinctly for your consideration, that the question of privilege as stated by the honourable member does not arise so far as this Legislature is concerned. The Legislature in Travancore is a statutory body and a statutory body, as is well-known, has no more powers than are expressly provided for under the rules or necessarily arise by implication.....

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI : That is what I mean by saying 'by implication'.

"The British Parliament, by constant assertion from ancient times, has acquired the status of a High Court in all matters affecting its own privileges and those of its members, so that it is called the High Court of Parliament and, like other High Courts, the Parliament exercises powers to inflict penalties and punishment for contempt."

Subject to the Rules and Standing orders affecting the Chamber there shall be freedom of speech in both Chambers or the Legislature. No person shall be liable to any proceedings in any Court by reason of his speech or vote in either Chamber, or by reason of anything contained in any official report of the proceedings of either Chamber."

Therefore, so far as individual members are concerned, their rights are circumscribed by this Section. Sir, I am speaking subject to correction: If a newspaper goes out of the way to impute motives, this House has nothing to do excepting when the President to consider it as an innuendo of the House itself. Each member is competent to protect himself by having recourse to the courts of law. No privilege is conferred by either statute or custom in the case under discussion.

PRESIDENT : Order, order. A very important matter has been raised and although the result of raising that matter just now will consume a considerable amount of time which should be devoted to the general discussion, the matter having been raised, I must deal with it at some length.

In the first place, the House of Lords in England as a High Court possessed and exercised certain powers in committing persons for contempt of court and May's Parliamentary Practice gives a series of instances of the manner in which any breach of privilege of the House of Lords was dealt with as a contempt of Court because the House of Lords was the Highest Court in the realm. This question of the breach of privilege therefore had its origin in the particular accident of the English Constitution, viz., that one branch of the Legislature, was also the highest court of appeal in the land; and as it was difficult to distinguish between the one junction and the other, the House of Lords was vested with the power of committing persons for contempt, whether those persons were members of the House or not. As a matter of fact, it was open to the House of Lords, as the honourable member will see from the portion prior to that which he read, that the House of Lords has power to order its sergeant to go to any part of the country and to arrest anybody and bring him over to the House of Lords and imprison him so long as the House desires. It was a point for contention whether imprisonment for life was within the powers of a House, but the better opinion was that it was within the power of the House to imprison people for life.

So far as the House of Commons was concerned, there was no such power but it will appear from May's Parliamentary Practice (13th Edition Page 74) that "The power of contempt by the Commons is established upon the ground and evidence of immemorial usage. It was distinctly admitted by the Lords, at the conference between the two Houses, in the case of *Ashby v. White*, in 1704" Therefore, it is well known that whereas the House of Lords possesses this power of dealing with the breaches of privilege and of committing for contempt, as a branch of the Judicature of the country of England, the House of Commons has established the same rights purely by immemorial usage.

The question was raised in the Legislative Assembly whether those powers inherent in the House of Lords and exercised by the House of Commons by immemorial usage were also available to the Houses of the Indian Legislature. The matter was dealt with, and as will appear from pages 196 and 197 of the Decisions from the Chair, the whole history was pointed out and it was laid down that "The British Parliament, by constant assertion from ancient times, has acquired the status of a High Court in all matters affecting its own privileges and those of its members, so that it is called the High Court of Parliament and, like other High Courts, the Parliament exercises powers to inflict penalties and punishment for 'contempt'. It has for

a long time exercised such powers through its own officers, the Sergeant-at-Arms and the Black Rod to arrest offenders, punish them with imprisonment in the Tower and the Newgate; and the right at least of the House of Lords as a Court of Record also to impose fines in such cases has not been questioned. There were conflicts at times between the Parliament and the ordinary courts, particularly the King's Bench, and though some of the punitive and disciplinary functions once exercised by it has now fallen into *desuetude*, the Parliament still possesses considerable punitive and disciplinary powers. No such powers have been vested in our legislatures by the Government of India Act creating them and I also find that Section 28 of the Government of India Act, 1935, forbids the enacting of any law conferring on the Federal Legislature punitive or disciplinary powers or the status of a court other than a power to remove or exclude persons infringing the rules or standing orders or otherwise behaving in a disorderly manner. The same section, I may also mention, defines in sub-section (1) the freedom of speech in the legislature in the same terms as Section 67, sub-section (7) of the present Government of India Act, and by sub-section (2) it empowers the Federal Legislature to define the privileges of the member of the legislature, and until that is done those privilegees will be such as are enjoyed by the members of the Indian Legislature at present. The extent of those privileges may be briefly indicated in general terms as being such as are necessary for the proper discharge of their duties by the members in the Council Chamber. In addition to the President exercising such powers as have been conferred on him by the Rules and Standing Orders, the House itself, when a breach of privilege is made out, can always, upon a proper motion, express its condemnation and, in suitable cases, make such recommendation to the Governor General in Council as it thinks fit."

It is clear that according to the Rulings of the Indian Legislature, there is no such power as is inherent or has been claimed by the House of Lords and the House of Commons respectively. At the same time, this question has another aspect. If the statement had referred to the conduct of one member of the House against the other members of the House, or the House itself, then it might have had a different implication. But as the question has been put by the honourable member making the statement, his complaint is that a particular newspaper made a libellous attack of a personal character on a member of this honourable House. Put in that abstract form, I have no hesitation in saying that this House has absolutely no power or jurisdiction, and the President of this House has, in that capacity, no power or jurisdiction *suo moto* or direct, to proceed, by way of vindication of the character of an individual member of this House, to take any action against a newspaper.

The case is different and has been considered, where a newspaper published in the State and within the jurisdiction of the Sovereign of State makes remarks upon this House as such--supposing it makes

[President.

defamatory or libellous remarks upon the conduct of business by this Legislature or of all the members of the Legislature, then conceivably, the President of this House will have certain powers of bringing the matter to the notice of the authorities for such action as may be taken.

But coming away from that point to the actual question, the point made by the honourable member making the statement was that there was a libel. A libel is well known as a branch of what is called the law of defamation. In order to be a libel, it must impute moral turpitude and must come within the mischief of the appropriate sections of the Travancore Penal Code. Considered from that point of view...

(At this stage, Mr. S. Sankaranarayanan Tampi stood up.)

PRESIDENT: Order, order. When the President is on his legs, no honourable member is expected to leave the House except after taking the permission of the Chair. That is a Ruling which may be kept in mind. If the honourable member wishes to go, he may go.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: I wish to go.

PRESIDENT: Yes.

The article which is complained of is as follows: "Mr. Chellappan Pillai has interpellated in the Assembly as to whether Nawab Rajamanikkom Pillai, Proprietor of the Madura Devi Balavinatha Sangeetha Sabha, has paid any income tax after he came to this State and if so, what the amount was and has thus tried to avenge a family feud." That is not libellous *per se*. The attribution of a family feud between Nawab Rajamanikkom Pillai and Mr. Chellappan Pillai if that is the idea—it is not a matter which is libellous though it may be improper. "The reply furnished by Government must have fully brought home to Mr. Pillai the folly of trying to be wise, while"..... That probably may be described as a rude statement but not a libel. "The encouragement which the dramatic company of Nawab Rajamanikkom is getting from the public of Trivandrum and eminent personages like Maharajas, Dewan, etc., is really enviable. Yet in our view to wax intolerant at it does not become either the culture or the status of Mr. Chellappan Pillai or Mr. Udayabhanu who supported him." So far, I do not find it libellous. It might be an imputation on the culture or want of culture or the status of Mr. Chellappan Pillai or Mr. Udayabhanu who supported him. "By furnishing a good example, Nawab Rajamanikkom has by this time created an enthusiasm for the reorientation of the deteriorated Malayalam stage. If Mr. Pillai and others are not convinced of this service rendered to art by him, we have no quarrel with them. But it was rather hard on the part of the Congress which pretends to be the backbone of the poor to have utterly forgotten the fact that by this time he has contributed about half a lakh of rupees to Vanchi Poor Fund. None other than the people of Kerala have appreciated or can appreciate the prowess of charity and this has been our firm belief till now. We are constrained to deem that it is the boundlessness of the bounty of Nawab Rajamanikkom that has made Mr. Pillai and others intolerant

The characteristics of the highly vicious persons include that intolerance also." That is libellous in the sense that it imputes—treating this as a proper translation—viciousness to the honourable member, and as I think that that viciousness is in a private capacity, it is an apt subject for libel. But if vice was attributed, it would be in my opinion a most improper observation. If this honourable House were to deal with all the accusations of one character or another either from the point of view of morality or of uprightness, accusations which may be made in various newspapers throughout the State and if the Government were to take cognizance of them and try to institute proceedings on that basis, we must have a regular machinery. In the House of Lords there is a regular machinery for making those enquiries and coming to a conclusion. We are not a court, and the Travancore Reforms Act does not constitute us into a court, and even assuming for instance, that we had the jurisdiction, we have not got the machinery for finding out whether this libel is really defamatory, and if so, what the punishments are. I therefore consider that this matter is not one that affects the privileges of the House as such or one that affects the conduct of the members in a corporate capacity but is at the most a quarrel between a newspaper and a particular individual which has manifested itself in language which I consider is regrettable, language which as far as possible should be eschewed in such discussions, language which, if analysed may legitimately be regarded as constituting grounds for action in the Courts of Law. Holding the opinion as I do, I consider that this cannot be regarded as a matter of privilege.

MR. K. SUKUMARAN : The family feud that is referred to,....

PRESIDENT: Order, order. No further statement can be made if he wishes to make a statement he must take the permission of the Chair.

As 12 more honourable members have to speak on the budget, it will not be possible to grant more than 5 minutes to any honourable member.

MR. P. K. KUMARAN : (Nominated) : സർ, ൧൧൨൦-ലെ പുതിയ വർഷത്തക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റ് അവതരിപ്പിച്ചതിൽ, ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയെ അനുമോദിക്കുന്നു. വ്യവസായം, കൃഷി, കൈകെത്താഴിൽ, എന്നീ ത്യാദി പൊതുജനങ്ങൾക്കുമേൽ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള സകല കാര്യങ്ങളിലും കാര്യക്ഷമമായ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ച് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജറ്റാണിത്.

സർ, യുദ്ധാനന്തരപുനഃസംവിധാനപദ്ധതിക്കു വേണ്ടി ഒരു വലിയ സംഖ്യ നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാവിയിൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തനം ശ്രോഭിക്കുന്നു.

[Mr. P. K. Kumaran.]

നവം, ഭാസ്യം ആകത്തക്കവണ്ണം നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങ് ഈ പദ്ധതിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ ഏതൊരു ഏജൻസിയെയാണ് ആനന്ദിപ്പിക്കാത്തത്?

സർ, പുതിയ നികുതിയെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പുതിയതായി നടപ്പാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂനികുതി സംപ്രദായം വളരെ നല്ലതുതന്നെയാണ്. സെറ്റിൽമെന്റു കാലത്ത് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കരം കൂടിയും, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കരം കുറച്ചും സെറ്റിൽമെന്റു നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നോക്കസമുദായക്കാരുടെ വകയായ സൗജന്യമായി പതിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭൂമിക്ക് ഒരേക്കുറിപ്പ് ഏകദേശം ഒരു രൂപയുടെ മേൽ കരം ചുമത്തിയിട്ടുള്ളതായി അനുഭവം ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഒരു സെന്റർ ഭൂമിക്ക് നാലുകാത്ത് എന്ന തോതിൽ കരം ചുമത്തി ഇടക്കാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും സൂത്ര്യമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. ഈ നികുതി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇന്നലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഉത്തരവാദിത്വവും, കാര്യജ്ഞാനവും ഉള്ള ഒരു കമ്മറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന പക്ഷം ജനങ്ങൾക്ക് പരക്കെ അത് വലിയ ഭരണഗ്രഹമായിരിക്കും.

അടുത്തത് വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയാണ്. ഇതര രാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നമ്മുടെ രാജ്യം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നണിയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത്, അവിതർക്കമായ ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിലെ അവശജനങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ആയ വിദ്യാഭ്യാസം ക്രമപ്രവൃദ്ധമായിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയാമെങ്കിലും ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ അന്നുതാവായ പൊന്നത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യത്തിന്റെ ഫലമായി ഇവിടെ മന്ത്രിപദം അലങ്കരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ഭൂതദയയുടേയും, പരിശ്രമത്തിന്റേയും ഫലമായി ഈ നാട്ടിലെ അവശസമുദായങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ പരമായി വളരെ പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന് തർക്കമില്ല. പിന്നോക്കസമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റിന്റെ സത്പരമായ ശ്രദ്ധയും ദയവും എത്രയെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ കുറെക്കൂടി ആന്തരികവും ഗവണ്മെന്റു കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം.

സർ, അവിടുത്തെ ഡയറക്ടർ ഈ കാര്യത്തിൽ പരിഞ്ഞുകാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ ബഹുമാന്യ സ്പെഷിൾ സെക്രട്ടറി, പി. സി. ആരിച്ചൻ ജനറൽ പ്രൊവിഡൻ്റ് ഫണ്ടിന്റെ അഡ്വക്കേറ്റ് ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന അവസരമുദായത്തിൽപ്പെട്ട കട്ടി കറുപ്പ് സൗജന്യമായി പസ്സുകളും, വസ്ത്രങ്ങളും, ഉച്ചയ്ക്കും കഴിയുമെങ്കിൽ വൈകുന്നേരവും ആഹാരവും നൽകി എല്ലാജനങ്ങൾക്കും, നാട്ടിലുള്ള എല്ലാത്തരത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും ഒരേതരത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്ന കവിധത്തിൽ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം തുക ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അവസരമുദായങ്ങളെയും തൻമൂലം രാജ്യത്തേയും ഉയർത്തണമെന്ന ഞാൻ അങ്ങയോടു ഒന്നുകൂടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. മലയാളം പ്രൈമറി സ്കൂളുകൾ ഇല്ലാത്ത അവസരമുദായത്തിൽ പെട്ട പലരും അവരുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നുണ്ട്. കഴിയുമെങ്കിൽ അവസരമുദായക്കാരുടെ ഉടമസ്ഥതയിലും, മാനേജ്മെന്റിനും നന്നും, രണ്ടും ക്ലാസ്സ് എങ്കിലും ഉള്ള ഏതാനും ചില പ്രൈമറി സ്കൂളുകൾ നടത്താൻ വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൽകിയും, ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്ന സ്കൂളുകൾക്ക് എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെയോ, അല്ലാത്ത പക്ഷം അവസരമുദായ സംരക്ഷണ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെയോ മേൽ നോട്ടത്തിൽ കഴിവുള്ളിടത്തോളം ആനുകൂല്യം ചെയ്തും വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായി ഞങ്ങൾക്കുള്ള അവസരയെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റിന് ഡയറക്ഷനകണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

വ്യവസായത്തെപ്പറ്റിയും എനിക്ക് ഒരു വാക്കു പറയാൻണ്ട്. പലതരത്തിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ ഇവിടെ നടപ്പാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റും പൊതുജനങ്ങളും ഒരുമിച്ചു താല്പര്യപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. ഏതേതു വ്യവസായങ്ങളാണ് ഇവിടെ നടപ്പാക്കേണ്ടതെന്നും അത് എങ്ങനെയാണു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതെന്നും ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും, ആ വിഷയത്തിൽ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ നടപടികൾ അങ്ങ് സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങയുടെ നേർക്കുള്ള നിസ്സീമമായ ഭക്തിയെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. പിന്നോക്കസമുദായക്കാർ ജന്മസിദ്ധമായി നടത്തിവരുന്ന കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളും, മറ്റു വ്യവസായങ്ങളും ഇപ്പോൾ അത്ര അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടിയല്ലെന്നതാണ്. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഒരു സ്കീം ഏറ്റെടുത്തി വേണ്ട ധനസഹായവും ചെയ്തു കഴിയുമെങ്കിൽ ഒരു കമ്മറ്റി രൂപീകരിച്ചു അങ്ങയുടെ നിർദ്ദേശത്തോടും, കാര്യക്ഷമമായ മേൽനോട്ടത്തോടും കൂടി ഇത്തരം വ്യവസായങ്ങളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഭക്ഷണദൗർല്ല

[Mr. P. K. Kumaran.]

ഭൂമി രെവസരമാണിത്. പൊതുജനങ്ങളുടെ താല്പര്യത്തെയും, സേവനങ്ങളെയും മുൻനിർത്തി പ്രജാസഞ്ചയത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ കട്ടണസ്ഥലത്തുനിന്നെല്ലാം ഭക്ഷണം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു വഴിയോരവണ്ണം വിതരണം നടത്തി ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചത്, അങ്ങയുടെ കർമ്മകശലത ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. വസൂത്തിന്റെ കാൽപ്പത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഉദാരമായ സഹായങ്ങൾ അവശ്യമായിട്ടുള്ളവയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നതോടുകൂടി ഇനിയും ഗവണ്മെന്റിനു പലതും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്നുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഇപ്പോൾ കേപാട്ടാ സംപ്രദായത്തിൽ വസൂ വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. കേപാട്ടാ സംപ്രദായപ്രകാരം വസൂ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് നൽകാവുന്ന ലൈസൻസു അവശ്യമായിട്ടുള്ളവയ്ക്കുകൂടി കൊടുത്തു അവരെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന ഞാൻ അങ്ങയോട് താഴ്മയായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

PERSIDENT: I am sorry to have to curtail discussion by the honourable members, but honourable members will realise that I must give equal facilities to all honourable members. Therefore the honourable member will finish quickly.

MR. P. K. KUMARAN: അടുത്തതായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഭൂമി പതിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഈ രാജ്യത്തു ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കാര്യം ഭേദപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു എനിക്കറിയാം. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി നിത്യം കൂലാവേലചെയ്തുകൊണ്ട് അർപ്പിപ്പിക്കാതായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അനവധി ആളുകൾ ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാരുടെ സ്ഥലങ്ങളിൽ വേണ്ട ദേഹണ്ഡം ചെയ്തു താമസിച്ചുവരുന്നവരായതുകൊണ്ടു ആളോഹരി മുഖം സ്ഥലം വിഭജിച്ച് ആളുകൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം താമസിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അപ്രകാരം അടക്കിയായി പാക്കുന്നവരെ അത്തരം സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ഇറക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ താമസിക്കുന്നവരെ അവിൽ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം ഉടമസ്ഥന്മാരിൽ നിന്നും അഞ്ചു സെന്റർ സ്ഥലമെങ്കിലും കൊടുത്ത് അവരെ രക്ഷിക്കണമെന്ന അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. N. D. PARAMESWARAN NAMBOODIRI: Sir, I am really sorry that I have to begin the discussion of the budget with the complaint of not having received answers to two of my questions sent some 8 months back relating to the per capita income and the national income of Travancore. In so far as I have received no information that they are not in order, the delay must naturally be ascribed to the absence of proper data at the hands of the Government. Sir, if I may be permitted to say so one cannot comprehend the propriety or the justice.....

PRESIDENT : What happened to your questions ?

MR. N. D. PARAMESWARAN NAMBOODIRI : I never received an answer. They were sent 8 months back.

PRESIDENT : Did some of the questions lapse ?

MR. N. D. PARAMESWARAN NAMBOODIRI : I think I have renewed them.

PRESIDENT : I am told that the answers are ready. Honourable member will proceed.

MR. N. D. PARAMESWARAN NAMBOODIRI : Turning to the budget proper, instead of budgeting for a single year as usual, the scheme of budgeting for a period of three years as contemplated by the Government is indeed a welcome departure, because, as suggested by Professor Leland of the Chicago University, "a sound fiscal policy requires not merely an annual budgeting but a long term financial arrangement."

Those who have taken pains to make a comparative study of the budgets for the past few years can easily understand that from 1115 onwards our expenditure has steadily increased from 2.6 crores to nearly Rs. 6.2 crores. In other words, it has almost increased three times. Sir, in my humble opinion, this is not so very encouraging even though there has been a meteoric rise in the public revenue also. My reasons are these. In the first place, the present income is not steady. The main items that swell the public revenue are income-tax, excise, customs etc., and the reason for variation under each of these items must be ascribed to the peculiarly favourable conditions created by the war. Consequently upon the termination of the war what one must reasonably anticipate is a shrinkage of the receipt under each of these items so that our revenue is likely to revert to the pre-war level, with of course, a certain amount of appreciable increase. Again, the remission of an item like land revenue may deprive us of a steady source. But can we expect a similar fall on the expenditure side also? My answer is in the negative, because it is a well-known financial precedent that when once a public expenditure is incurred it is not quite easy to give it up at our own option. In support of my contention, I would request this honourable House to refer to one of Professor Dalton's able papers which graphically describes the ineffectual and protracted nature of the efforts taken by many European countries after the first world war to effect a retrenchment. Again, British budgets between the years 1921 to 1935 have the same story to tell. In the second place, the distribution of the increased expenditure is itself inequitable. Expenditure is incurred mainly under 3 items viz., collection services primary functions, and Developmental and Nation building services. In the actuals of 1120 as well as in the estimate for 1121, the expenditure on nation-building and development functions has fallen by two per cent as compared with the actuals of 1118 and 1119 whereas the expenditure for primary functions and other items has increased by two per cent as per the actuals of the same period. I need not particularly emphasise that our normal ex-

[Mr. N. D. Parameswaran Namboodiri.]

pectation is quite the other way. It may certainly be argued that this increase in expenditure was necessitated by the difficulties created by the war and the reasonable man must concede to it.

But it has to be remembered that the impact of war was felt even as early as 1117 or 1118 and that as between 1119 and 1120 serious economic divergences were never felt, so that any increase in expenditure in those 2 years seems hardly justifiable. Thirdly, our expenditure, instead of diminishing is likely to increase in the near future, because much useful expenditure still remains to be incurred. For instance we have not yet evolved any systematic scheme of social security. Health and unemployment insurance, pensions to widows and orphans poor relief and similar functions discharged by civilised Government as well as the contemplated educational reform would certainly involve a further outlay. To put it in a nut-shell, what we must expect in the near future is a diminishing revenue and increasing expenditure; and the task of the wise financier is to evolve ways and means to maintain budgetary equilibrium during those trying years.

In my humble opinion we should have a five year plan instead of three, because the financial dislocation consequent upon the termination of the war is likely to disappear and financial status quo likely to be restored within that period. The present surpluses instead of being converted into the post-war fund, may be set off to meet probable deficits of future. All the capital expenditure in connection with the post-war schemes can conveniently be financed by internal, and if necessary, external loans as was done by most of the European countries after the first World War.

Let me invite the attention of this House to the other side of the budget. Since expenditure cannot be and should not be diminished, the only other alternative is to increase the revenue for which additional taxation is an obvious source. Though taxation in Travancore is comparatively low, a fresh tax will be distasteful to the public. Again if a new tax is not to work economic havoc the taxable capacity of the people must be improved for which the per capita income is to be raised. Rapid industrialisation is admittedly the best solution.

It may not be inappropriate at this juncture to point out one or two points about the present industrial policy of the State. In my humble opinion the present policy lacks the essential elements of cogent and systematic planning. The progress of any particular industry would depend upon a variety of circumstances including... (President's bell)

MR. P. O. THOMAS : In the limited time at my disposal, you will excuse me if I devote my whole time in referring to the disappointing features of this budget only.

PRESIDENT : The honourable member is entitled to take any line that he wants.

MR. P. O. THOMAS : As I am representing a rural constituency consisting of nearly 3 lakhs of peasants and ryots I must say that this budget is entirely a disappointing one to me. With regard to the provisions made for the primary needs in the villages and the villagers therein, I must say that this budget is not a progressive one and the attitude of the Government for the last so many years in regard to the amenities of the peasants of this State has not been revised at all in the new budget also. To convince you of that I will bring in a few stray instances. It may be noted that it is not a matter of credit in an advanced State like this with a lot of revenue at its disposal if I state that in 1119, as could be found in the Administration Report, only 11 miles of new road and 68 miles of road improvement had been undertaken. Another instance. In a land where there is a revenue of more than 6 crores of rupees it is a matter of discredit, I am sure, that there is provision only for 23 midwifery centres in the State, and this is very, very inadequate to meet the needs of the country. With the provision now available for the P. W. Department, I must say, that even the amounts allotted for the ensuing year will not be spent for the use of the country. It may be noted that out of 68 lakhs provided for the civil works in the P. W. Department last year only 50 lakhs were actually spent. I may make a suggestion that unless a separate Department or an officer is appointed by the Administration to conduct the reconstruction work in the villages with respect to the primary needs of the people no sufficient improvement can be made in the State. As an instance of this I may bring to the notice of this House that out of all the 583 estimates prepared by the P. W. Department in 1119 only 131 were sanctioned by the Government. Regarding works and policies affecting the general public (especially those of the villages) I must say that there is a remarkable degree of lethargy and inertia on the part of the Government. For instance I may bring to the notice of Government two or three matters which are of great public importance. Here just about two months back even on the floor of this House there were a lot of uproar and criticisms about the inequities in regard to the distribution of textiles and in a matter like that except for the appointment of a committee consisting of a few elected members with double that number of nominated members there was absolutely no progress.

PRESIDENT : What would the honourable member suggest?

MR. P. O. THOMAS : My point is that in a matter like this, Government could have done something urgently and in these two months' time if Government could not do anything, it is, I would submit.....

PRESIDENT : We do not produce the cloth here, we distribute the cloth that the Government of India sends us.

MR. P. O. THOMAS : With regard to the distribution, no definite steps to ameliorate the conditions were taken. That is my point. As an instance of the indifference of the Administration towards the peasants, I may cite one example. There was a paucity of plough cattle in the State and it was brought to the notice of Government

[Mr. P. O. Thomas]

more than two years ago. A Government which is influential enough to command dollar exchange and bring down machinery from America for the Fertilizers in such a short time, could very well have done something substantial in this matter.

PRESIDENT: But it is a fact that Government have tried their very best to get cattle from Madras and the utmost they could do was to get 200 heads of cattle so far. How can this Government help it?

MR. P. O. THOMAS: We can't believe that a Government which could get machinery from America in such a short time.....(President's Bell.)

MR. M. K. NILACANTAN (Mavelikara com. Kunnathur): സർ, തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ ഇതു വമ്പിച്ച ഒരു വരവും അതുപോലെ മിച്ചവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ബഡ്ജറ്റ് ഇതു വരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിലേക്ക് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയെ ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അഭിനന്ദിക്കുന്നു, വിശേഷവിധിയായി യാതൊരു നികുതിയും ജനങ്ങളിൽ ചുമത്താനേയും എന്നാൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന നികുതിയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു ജനങ്ങളിൽനിന്നും വസൂൽ ചെയ്യാനേയും ഒരു വമ്പിച്ചതുക മിച്ചം വരുത്തിക്കാണിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം അഭിനന്ദനാർഹനാണെന്നു മാത്രമല്ല, അൻമോദനാർഹനും കൂടിയാണ്. സർ, കണ്ടുണ്ടെല്ല പ്രധാനസംഗതികൾമാരും പറയണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ അതിനെ സംഭാസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സർ, ബഡ്ജറ്റ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അടുത്തകൊല്ലത്തേക്കുള്ള ആയവ്യയക്കണക്കുകളേയും തൻമൂലമുള്ള ഭരണനയത്തേയും സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രമാണമായിട്ടാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യ ഏകദേശം ൩൦ ലക്ഷം ആണ്. അതിൽ വിവിധജാതി മതസ്ഥർ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത, അതെ, വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ളത്, രണ്ടുമൂന്നു പ്രധാന കാര്യങ്ങളിൽ ഈഴവസമുദായത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള പരാതികളെക്കുറിച്ചാണ്. ഒന്നാമത്തേത്; നിയോജകത്വം അത് നിയമസഭയുടെ പരിധിയിലുള്ളതല്ല. രണ്ടാമത് പബ്ലിക് സർവീസ്. സർ, പബ്ലിക് സർവീസിൽ ലേവർ, ഇൻറർമീഡിയേറിയ വിവിഷണുകളിലുള്ള ഉദ്യോഗദാനംതന്നെ സമുദായത്തിന് തൃപ്തികരമല്ല. അത് പബ്ലിക് സർവീസ് ചട്ടങ്ങളുടെ പരിഷ്കരണം മൂലം പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പിന്നീട് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ്. യഥാർത്ഥ

ത്തിൽ ഈഴവസമുദായം ഈ ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ ആറിലൊരു പങ്കിന് അവകാശികളാണ്. എഫിഷ്യൻസി അല്ലെങ്കിൽ കാര്യക്ഷമത അനുസരിച്ചാണ് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നതെന്ന് അങ്ങു പല പ്രാവശ്യവും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ന്യായമായ അവകാശം വേണമെന്നു വാദിക്കുന്നത്, ചില തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്. അതായതു, മറ്റു സമുദായങ്ങളോടൊപ്പം ഈഴവർക്കും അനുസ്സം അഭിമാനവും പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഉയർച്ചക്കുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും വശത്തുണ്ടായിരുന്നാൽ അതിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പറയാൻ അവർ എപ്പോഴും കടപ്പെട്ടവരാണ്. സർ, ഈ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉദ്യോഗങ്ങളും അവരുടെ അധികാര പ്രമത്സരയും ജാതിസ്തർഭാധയും തന്മൂലമുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങളും മറ്റും കാരണവോടെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഈഴവർക്കുള്ള പ്രാതിനിധ്യങ്ങൾ വേണ്ടതാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : ഈഴവസമുദായത്തിലെ വ്യക്തികൾക്ക് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ തങ്ങ് കുറയുമോ ?

MR. M. K. NILACANTAN : തങ്ങളുടേക്ക് എപ്പോഴും അതുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദയാദ്രഷ്ടി ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈഴവസമുദായത്തിൽ കൂടുതൽ പതിയണമെന്നേ എനിക്കാഗ്രഹമുള്ളൂ. മറ്റൊരു സംഗതി എനിക്ക് അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതു് പുത്തനായി ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഏല്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഭൂമികളെയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. നികുതി കൂട്ടുന്നത് ക്രമാനുഗതമായിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്കു വലിയ വിഷമമുണ്ടാകയില്ല. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും സെൻറ് ഒന്നിന് നാലുകാശു വീതം നികുതി ഈടാക്കണമെന്നു പറയുന്നത് അല്പം കൂടുതലായിപ്പോയെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ല. പുതിയ നികുതി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ സാധാരണക്കാർക്കു വളരെ വാഷമം ഉണ്ടാകും. പാവത്രുകാരന്മാർ ൧൦-൨൦ രൂപാ ആദായം മാത്രമുള്ളവർ സമീപിച്ചു ആദായനികുതി കൊടുക്കണമെന്നു പറയും. ൨൦൦൦-മോ അതിൽ കൂടുതലോ ആദായം വരുത്തുന്നവരെ മാത്രമേ ഈ നിയമം ബന്ധിക്കു എന്നുള്ളതു വളരെ ആശ്വാസം തന്നെ. നികുതി സംബന്ധമായ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന രീതി ഉപദ്രവരഹിതമായിരിക്കണം.

PRESIDENT; That will be only on the first occasion,

MR. M. K. NILACANTAN: கரம் புண்ணாயி அமனுறான ஸாவ
ஸுரணைலிவம் ஸுலாணைப்போழம் பாய்ந்துகாரமாலிலயினும் ஜனணைலகி
வலவமணைல காரிதிகொள்தனையிலிகளும்.

Bhramapuram P. Yesudian (Nominated): Sir, நமது
அரசாங்கப் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் இச் சபையில் சமர்ப்
பிக்கப்பட்ட 1121ம் வருஷத்தின் பட்ஜெட்டைப் பற்றியுள்ள
விஷயங்கள் இச்சபையில் விவாதிக்கப்பட்டன. அடுத்த வரு
ஷத்தில் யாதொரு புது வரியும் போடாமல் உத்தேசம் ஆறேகால்
கோடி ரூபாய் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பது ஒரு
மெச்சத் தகுந்த காரியந்தான். இந்தப் பட்ஜெட்டை நான் நன்றாகப்
படித்துப் பார்த்தேன். பின்னால் வரப் போகிற அனேக வருஷங்களுக்கும்
பெரிய பெரிய நன்மைகளை உண்டாக்கும் Industrial Budget இது
என்று சொல்ல நியாயமுண்டு. அப்படிப் பார்த்ததில் ஏதோ ஒன்
றிரண்டு சிற்சில குற்றங்கள்தான் காணப்படுகின்றன. மற்றபடி இது
ஒரு சிறந்த பட்ஜெட் என்று திட்டமாகச் சொல்வேன். இந்த பட்ஜெட்
மில்லில் திட்டங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் விதமே ஒரு
பாராட்டத்தக்க விஷயம். திட்டங்கள் என்றால் சிறிய திட்டங்களல்ல.
Post War Reconstruction, Education, அணைக்கட்டு ஸ்கீம்கள் போ
லுள்ள பல பெரிய திட்டங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
இந்தியாவிலேயே இது போலுள்ள அவ்வளவு சிறப்பான, திட்டமான
பட்ஜெட்டு இதுவரையில் தயாரிக்கப் படவில்லை என்று நான் திட்டமாகச்
சொல்வேன். நூறு வருஷங்களுக்கு முன் இங்கிலாந்தில் Gladstone
அந்த அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டைப் போல் நமது அரசாங்க
மும் 1121ம் வருஷத்திற்கு சமர்ப்பித்த Industrial Budget ஐப் பெரி
தென்றுப் பார்த்தால் தென்றும் நான் தைரியமாகச் சொல்வேன். அத்து
டன் இது பாசாக்கப்படவேண்டிய பட்ஜெட் இடன்றும் செட்டுக் கொள்
கிறேன். அதோடு நீங்களும் இதை நம்பி இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பாசாக்
குவதற்கு ஒப்புக் கொள்ளும் படியாகவும் தாழ்மையாய்க் கேட்டுக் கொள்
கிறேன். ஸார், தற்போது நமது சமஸ்தர்னம் வருமானத்தில் க் தேச
சம்ஸ்தானங்களில் மூன்றாவதாக நிற்கிறது. நமது திவான் 1112ல் திவா
னாக வந்தார். அப்போது இந் நாட்டின் வருமானம் இரண்டு கோடியே
என்பதில் ஐந்து லக்ஷம் ரூபாய். இந்த 3 வருஷத்தில் யாதொரு புது
வரியுமிடாமல் நம் நாட்டின் வருமானம் ஆறேகால் கோடி ரூபாயாக
உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது, நமது திவான் அவர்
களைப் போற்றாமலிருக்க முடியாது. இரண்டு விதத்தில் திவான் அவர்
களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் பிரிதி நிதியாக நான் என் நன்றியை
செலுத்திக் கொள்கிறேன். முதலாவது யாதொரு புதுவரியு மில்லாமல்
நாட்டின் வருமானத்தை பெருக்கியதற்கும், இரண்டாவது நாட்டின்
நலன்களுக்காக பெரிய பெரிய புது திட்டங்கள் வகுத்து, அவைகளைப்
பூர்த்திசெய்ய பணம் ஒதுக்கப் பட்டதற்கும். Sir, 1120ம் வருஷத்திற்கு
87,000 ரூபாய் மத்தியம் ஒதுக்கிவைத்திருந்தது, எல்லா வருஷங்களையும்

விட 1121ம் வருஷத்தில் கூடுதலாக, பிற்போக்கு சமுதாயங்களுக்கு 93,377 ரூபாய் சிலவிட இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்காக, சசிவோத்தமர் அவர்களுக்கும், காரூண்ய கவர்மெண்டாருக்கும், புரொடெக்டர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைச் சேலுத்திக் கொள்கிறேன். இத்துடன் பிற்போக்கு சமுதாயங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக, 6,623 ரூபாயும் சேர்த்து ஒரு லக்ஷம் ரூபாயாக 1121ம் வருஷத்தில் சிலவு செய்யக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸர், 1115ல் அரேபில் திவான் அவர்களின் அறம்பிரயாசத்தால் உயர்த்தப்பட்ட ஆதி தராவீடரில் பெரியவரான மாவ் பகதூர் N. சிவராஜ் பி. ஏ. பி. எல் M. L. A. அவர்களை மதுராசிலி நந்து வருத்தி, அகில திருவாங்கூர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் மஹாசபை கூட்டப் பட்டது. அதில், வருஷத்திற்கு மூன்று லக்ஷம் ரூபாயாவது இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு சிலவிட வேண்டு மென்று நான் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு போகவும் அது பாசாக்கவும் செய்யப்பட்டது. இந்த மாதிரியான பெரிய மஹாசபையை சசிவோத்தமர் ஸர், ஸி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் அவர்களின் முயற்சியால் கவர்மெண்டு சிலவில் நடத்தப்பட்டதினால், திருவாங்கூரிலுள்ள பதிமூன்று லக்ஷம் தாழ்த்தப்பட்ட ஜனங்களுக்கும், மற்ற சமுதாயங்களைப் போல் முன்னேற்றமடைய ஒரு பெரிய பாதையைத் திறந்துவைத்தார் என்பது எங்கள் உள்ளத்தில் போங்கி மகிழ்கிறது. ஆனால் அந்தத் தீர்மானப் பிரகாரம் 3 லக்ஷம் ரூபாய் சிலவு செய்வதற்கு இன்னும் காலம் வராததைக் கண்டு நான் துக்கப்படுகிறேன். ஸர், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று மாத திரம் வணக்கமாய் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஸர், பெரிய பெரிய ஸ்கீம்கள் Post War Reconstruction சம்மந்தமாகவும், Education Reforms, இன்னும் அநேக ஸ்கீம்களை நடப்பில் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ வெகுசிலர் மேற்படி ஸ்கீம்கள் நடப்பில் வராது என்றும் நடத்த முடியாது என்றும் அப்படி நடப்பில் வரவேண்டுமானால், Responsible Government வேண்டும், National Government வேண்டும் என்ற பல பேச்சுக்கள் இரண்டரை நாளாக பேசினது என், காதுகளில் விழுந்தன. ஸர், மேற்படி ஸ்கீம்கள் நடப்பில் வர இந் நாட்டுக்கு Responsible Government, National Government ஒரு காலத்துக்கும் ஆவகியமேயில்லை என்பதை சில நியாயங்களோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸர், தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகிய நாங்கள் இந் நாட்டின் முதுகெலும்பு. மற்ற ஜாதிகினர் முன்னேற்றமடைந்து, நாங்கள் மாத்திரம் இன்னும் உணை உணவும், உடுக்க உடையும், தங்கக் குடிசையுமல்லாமல் அவதிப் பட்டு, கவித்துறையில் யாதொரு முன்னேற்றமும் அடையாமலிருக்கின்றோம். கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தில் னற்றுக்கு என்பத்தி ஐந்து பேர்கள் நாங்கள். எங்கள் பேராவைத்துக் கொண்டு பாக்கி பதினைந்து பேர்களும் முன்னேற்றமடைந்து, எங்களை எல்லாத்துரைகளிலும் சூன்யர் களாகக் விட்டார்கள்.

MR. D. THOMAS (Kalkulam cum Vilavancode): When we compare the present budget with the budget of the previous years, we find that the revenue has increased enormously and it is a matter for gratification that this enormous increase is obtained without resorting to any new taxation, or any enhancement of the existing taxes. Now there is a proposal made for a change in the present system of assessment of land tax. This change, as indicated is calculated to equalize the burden of

[Mr. D. Thomas]

taxation in the different parts of the country. Sir, there has been considerable inequality in the matter of land tax assessment in the different parts of the State. The northern portion was lightly assessed and the southern portion was heavily taxed. With the coming of reforms in land tax, South Travancore ryots will be eased to a great extent. As a result of frequent representations to Government on the matter of high assessment, at least now they have thought fit to relieve the burden of high land tax. This reform in land tax is a beneficial measure to one and all alike of the people of Travancore and particularly to people of South Travancore. Therefore, I heartily welcome this new change, for this assessment excludes the poor man from its purview and includes only the capitalists. From that point of view this is a praiseworthy measure. Here again, I have to say a word. People whose income is not sufficiently high may not be brought under agricultural income tax assessment. As a rough figure, I may say that people whose income is less than Rs. 2,500 should not be included in this scheme of taxation.

PRESIDENT: In fact that is the scheme.

MR. D. THOMAS: With regard to the Education Department, I wish to say a word. The other day honourable member Mr. Joseph was saying that there was overcrowding in the schools and that teachers are not being appointed in most of them. But he fails to realise that there is scarcity for trained teachers under Government. This is evident from the fact that as many as 150 posts of teachers have been advertised for. The department requires trained men. Many trained persons may not be available and therefore I would suggest that such teachers may be recruited from private schools who I believe have represented to Government from a long time past that their claims should be considered, whenever vacancies in departmental schools arise. So the claims of teachers from private schools who may be trained people, may be taken up for consideration and adoption, at least this time. It may be that some of the managements may not be willing to part with the services of experienced people. To counter that, my suggestion is that in view of the fact that Government have raised the age limit for retirement up to 58 and before the new rule came into force, some teachers might have retired, and if convenient these teachers may be appointed in private schools instead. In that way, some solution can be sought for.

Now, coming to the expenditure side, the budget is divided into two sections, one dealing with the normal administrative machinery and the other dealing with post-war reconstruction schemes. It is a matter for entire satisfaction that the Government have chalked out an extensive programme for such schemes. The details of those schemes have been embodied in the Financial Secretary's speech. When they are taken up and completed, they will go a great way to improve the wellbeing of the State in the immediate future.

A word with respect to the extension of the Kodayar Project Scheme. Sir, it was only the other day, that you, Sir, laid the foundation stone of the Perunchani scheme in South Travancore. Since the crops have failed on several occasions in previous years, the matter was brought to the notice of Government by way of representations and deputations by the ryots of Nanjinad as well as by the representatives of the people in the past. For a very long time, those requests were allowed to lie over. Now that the Government have taken up the matter seriously and in as much as the foundation stone has been laid for the extension scheme, the lack of water supply for irrigation purposes will be permanently removed. At the same time, that scheme brings under paddy cultivation large areas of lands in Kalkulam and Vilavancode taluks.

MR. VARGHESE ITHAC : സർ, ബഡ്ജറ്റ് അവതരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. പൈഷാമുദേറിയ യുദ്ധാനന്തരകാലത്ത് സംവിധാനം ചെയ്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ബഡ്ജറ്റ് പ്രായോഗികമായ വിജയത്തിൽ കലാശിക്കട്ടെ എന്നു ഞാൻ ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ചില വസ്തുതകൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തേണ്ടതു എന്റെ കർതവ്യമത്രേ. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഏകയോഗമായ പുരോഗമനത്തിനു വഴിതെളിക്കുന്നതും പൗരാവകാശങ്ങളിൽ സർവ്വധാനങ്ങളായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളേയും പരിരക്ഷിക്കുന്നതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, പ്രയോഗീകരിക്കുക ഇവയായിരിക്കണം ഒരു ബഡ്ജറ്റിന്റെ പ്രമുഖമായ ലക്ഷ്യം. ഈ പദ്ധതികളിൽനിന്നും ബഡ്ജറ്റ് പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ യാതൊരു പ്രശ്നവും വെളിക്കാണുന്നില്ല. ഏതാണ്ടു താഴെപ്പറയുന്നവയിൽനിന്നും വരുന്ന ജനസംഖ്യയോടുകൂടിയ തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വധാനമായി കരുതുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ ഏതല്ലാമാണെന്നു പര്യാലോചിക്കുകതന്നെ. എന്നാൽ ഈ പര്യാലോചനയ്ക്കുമുമ്പായി സർവ്വധാനങ്ങളായ ചില വസ്തുതകൾ ഈ സഭയുടെ പരിഗണനയ്ക്കു വിധേയമാക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിലഷിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഭൂനികുതിസംബന്ധമായ പരിഷ്കരിച്ച് അനർഹമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വലിയ ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാർക്കു കേവലം നിസ്സഹായരായ ഒരിടനാരായണന്മാരെക്കാൾ നികുതി ചുമത്താത്തതാണെന്നുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിർദ്ദേശത്തിലെ തത്വങ്ങൾ അതർഹിക്കുന്ന ശാർവത്രികമായിട്ടുകൂടിത്തന്നെ അർഹമായിരിക്കുകയും അങ്ങനെയൊക്കെ പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി പാർട്ടിയുടെ ലിഡർ എന്നുള്ള നിലയിൽ എന്റെ സ്റ്റേഫിൽ മി. ടി. എ. മാത്യു അസന്നിധിയിലായാലും ഭാഷയിൽ അഭിപ്രായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Varghese Ithac]

പ്രകടനം നടത്തുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ യാതൊരു നിയോജകമണ്ഡലത്തിന്റെയും പിൻതുണയില്ലാത്ത ഒരു മെമ്പർ സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായ ആരോപണങ്ങൾ നടത്തി ഈ രാജ്യത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ ധാർമ്മികവും സുശക്തവുമായ പിൻതുണയോടുകൂടി ഇവിടെ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ പാർട്ടിയെ അപലപിക്കുക എന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു യാതൊരു തൊഴിലിലും കാര്യമായി പ്രവേശിക്കാത്ത മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ പുറപ്പെടുവിച്ച വാദമുഖങ്ങൾ വളരെ വിചിത്രതരങ്ങളായിരിക്കുന്നു. സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ പാർട്ടിക്കു ഭൂരികൃതി പരിഷ്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സുനിശ്ചിതവും ദൃഢവുമായ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അതു ഞങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ബേസിക് ഓക്സ് പോലും ചുമത്തുന്നതിൽ എതിരഭിപ്രായമാണു ഞങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ പാർട്ടി എന്നുള്ള നിലയിൽ എതിരഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ആദായനികുതി ചുമത്തുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും സചികരിക്കുന്ന നടപടികളും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങളും പ്രായോഗികവൈഷമ്യങ്ങൾക്കു വഴിതെളിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ പാർട്ടിക്കു ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുള്ളതെന്നും അവരുടെ കല്പനയിലായ ഭീരുത്വം കൊണ്ടുമാത്രമാണ് അതിനിടയായതെന്നും മറ്റും കല്പനയെ നടത്തിക്കൊണ്ടു ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തതിനുപുറമേ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ പാർട്ടിയെ ചക്കിതകെട്ടുന്ന കാളകളോടും, വയ്ക്കോലിൽ കിടന്നുരുളുന്ന സാരമേയങ്ങളോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ വ്യക്തമായ ഒരു ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറയുന്നു, സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും പട്ടികൾ കരയ്ക്കും, ശത്രുമിത്രദോഷകൂടാതെ പട്ടികൾ കരക്കുമെന്ന്. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ ഒരു വിലയും കല്പിക്കുന്നില്ല.

സർ, അങ്ങു ഇവിടെ ദിവാൻജിയായി വന്നതിനുശേഷം സമപ്പിള്ളപ്പെടുന്ന പത്താമത്തേ ബഡ്ജറ്റാണല്ലോ ഇത്. പൂർവാചാരങ്ങളുടെ ഇരുളടഞ്ഞ മറവിൽകൂടി സൈപരമായ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ തണലിൽ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ആശ്വാസരങ്ങളും വാഹാമൃതങ്ങളുമായ സാഹിത്യത്തിന്റെ കനകശയ്യയിൽ അമർന്നിട്ട പ്രതിഭയുടേയും പുരുമയുടേയും

കലർ പില്ലാത്ത ഒരു ബഡ്ജറ്റായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെയൊരു ബഡ്ജറ്റായിത്തീർന്നു. കവിഞ്ഞു യാതൊരു വൈശിഷ്ട്യവും ഞാൻ ഇതിനു കാണുന്നില്ല. പൗരാവകാശങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ഈ രാജ്യത്തു നടപ്പിലാക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് ജനകീയലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും രാഷ്ട്രീയബോധത്തിലും സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂർ, കരുണാവാരിയീയും പ്രജാക്ഷേമതൽപരനായ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പരമാധികാരത്തിനു വിധേയമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം അനുവദിക്കപ്പെടുന്ന പാവനമായ സുപ്രഭാതം അത്യാകാംക്ഷയോടുകൂടി കാത്തുകൊണ്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ചരിത്രപ്രഖ്യാതമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്താൽ ഹൈന്ദവമതത്തിൽ രൂഢമൂലമായി നിലനിന്നിരുന്ന അനാചാരങ്ങളുടേയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടേയും നാരായണഭരത പ്രശസ്തനായ ദിവാൻജി എന്നുള്ള നിലയിൽ അങ്ങ് ഞങ്ങളുടെ മഹാരാജാവിനെ വിവേകപൂർവ്വമായി ഉപദേശിക്കുന്നപക്ഷം ഈ രാജ്യത്തു ഉത്തരവാദിത്വഭരണം നടപ്പിലാക്കുവാൻ യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ബ്രിട്ടീഷ് മേൽക്കോയ്മയുമായുള്ള ഉടമ്പടികളുടെ തണലിൽ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ അങ്ങു പറപ്പെടുവിക്കുന്ന ബാധിതങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ അഖിലഭാരതപ്രശസ്തനായ മറ്റു നേതാക്കന്മാരുടെ വാദങ്ങളുടെ മുൻപിൽ കേവലം നിഷ്പ്രഭങ്ങളാണ്. ഏതായാലും കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഇവിടെ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ഏറ്റെടുത്തുവാൻ അങ്ങു പരിശ്രമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കട്ടെയോ? ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നിയമസഭയും നിയമസഭയോടു ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്ന ഒരു ഭരണകൂടവുമാണ് ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം.

സർ, ഈ രാജ്യത്തെ കാർഷികവും വ്യാവസായികവുമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒന്നാണ് ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതു്. അതിലേക്കുവേണ്ടി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള തുക മിച്ചസംഖ്യയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഏറ്റവും പരിതാപകരമാണ്. ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കാത്തതിടത്തോളംകാലം രാജ്യത്തെ കൃഷി, കച്ചവടം, വ്യവസായം മതലായവ അധഃപതിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. ഏകദേശം ൧൨൦൦ മൈലോളം വരുന്ന സംസ്ഥാനത്തെ ഗ്രാമീണരോഡുകൾ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു ജനങ്ങൾ മറവിളികൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു എത്രയോ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ കേവലം ൫൦൦ മൈൽ മാത്രമാണ് സംരംഭിച്ചത്.

[Mr. Varghese Ithac]

ക്ഷണത്തിനവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റു ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളതു. ഈ റോഡു കരാതന്നെയും ഇന്നും പരിപൂർണ്ണമായ ജിണ്ണാവസ്ഥയിൽത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു.

MR. THEROOR S. MUTHUKARUPPA PILLAI (*Thovala-cum-Vagastiswaram*): As a Nanjinadian my first duty is to welcome the announcement made by you, Sir; the other day about the future policy of the Government with regard to land revenue. It is a bold and revolutionary step, the first of its kind in India, and is in keeping with the modern conception of taxation. It ranks equal with the epoch-making temple entry proclamation and that of the abolition of capital punishment. We were groaning under a heavy burden of taxation and at last we have a hope of relief. We are ever thankful and grateful to His Gracious Highness, yourself and His Highness's Government for this step.

Secondly we welcome the launching of the Kodayar Project extension scheme and we are deeply indebted for the same. We hope that on its completion we will be assured of a regular and uninterrupted water supply for irrigation.

Thirdly, we welcome the introduction of compulsory primary education in the State and we are again thankful that the Agasteeswaram taluk has been chosen as the first rural area for the beginning of the same. We promise to fully co-operate with the scheme to make it a success so that it will be soon followed up in the other taluks of the State.

By the way, I would request the Government to raise the only English Middle School in the Thovala taluk at Bheethapandy into a High School.

Given the literacy, relieved of the heavy burden of taxation, and assured of a regular and uninterrupted water supply, we the Ryots of Nanjinad promise, Sir, to work hard in our fields and under proper and scientific guidance and facilities, through the agricultural department or otherwise, and we hope we can help our State in no small measure to attain self-sufficiency in the matter of food stuffs and other agricultural produce.

Again Sir, we welcome the other large post war reconstruction and industrial schemes. They can be worked out to a complete success only with the active co-operation of the people at large which can be fully secured by the grant of responsible Government in the State. We hope that the village roads which are at present in a scandalous condition will receive special attention and we hope that every small hamlet will be assured of a good road.

MR. P. K. KURIKKOSE: സർ, കോടിനര ലക്ഷം രൂപാ വരുന്ന കോടി/നൂറു ലക്ഷം രൂപാ ചെലവും ഒരു ലക്ഷം രൂപാ മിച്ചവുമുള്ള ഒന്നാണു നര ൦-ലെ പ്രാദേശിക വസ ജനം.

PRESIDENT : I trust that the honourable members of this House will kindly consent to sit a little longer if need be after 2 O'Clock. Obviously the Financial Secretary will have to say a few words and another honorable member of the Treasury Bench will follow. In view of the questions that have been raised on the floor of the House, I am in a position to make one or two statements which will clarify matters. So, I hope that honorable members will sit till 2-15 or a little later as the occasion demands. Will this meet the wishes of the honourable members?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : We are agreeable, Sir.

MR. P. K. KURIAKKOSE : ഏ. മ. ലക്ഷം രൂപാ മിച്ചം ഉദ്ദേശിച്ച ആ ബഡ്ജറ്റ് ഏ. മ. മാസത്തെ പ്രവർത്തനത്തിനുശേഷം നൂ കോടി രൂപാ വരവു രൂ കോടി രൂപാ ചെലവും ഏ. മ. കോടി നൂന ലക്ഷം രൂപാ നീക്കിയിരിപ്പും ഉള്ള ഒരു റിവൈസ്ഡ് ബഡ്ജറ്റായി ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏ. മ. ലക്ഷം രൂപാ നീക്കിയിരിപ്പ് ഉദ്ദേശിച്ച് പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം കണക്കുകൾ തിട്ടപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഏ. മ. കോടി നൂന ലക്ഷം രൂപാ ആണ് നീക്കിയിരിപ്പായി കാണുന്നത്. ഒരു വിധത്തിൽ ഇത് അഭിമാനകരംതന്നെയാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ കോശസ്ഥിതി സുസ്ഥിരമാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനു വേറെ തെളിവുകൾ വേണ്ട. അതിനുംപുറമേ യുദ്ധത്തിനുശേഷം വളരെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അധഃപതനത്തിന് ഇതു ശരിയായ ഒരു തടയുമാണ്. മറ്റൊരു വശത്തുകൂടി നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഗണിതങ്ങളും കണക്കുകളും അതിനെ തുടർന്നുള്ള ഒരു മാനങ്ങളും വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്നും വളരെ ആശങ്കാജനകങ്ങളാണെന്നും തോന്നാവുന്നതാണ്. അതിനെ ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ടു ഞാൻ തെളിയിക്കാം. ഒരു റബ്ബർ തോട്ടക്കാരൻ അടുത്ത കൊല്ലത്തേയ്ക്കു അവന്റെ തോട്ടത്തിൽനിന്നും എത്ര റബ്ബർ റബ്ബർ കിട്ടുമെന്ന ഒരു എസ്റ്റിമേറ്റ് തയ്യാറാക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. അഞ്ചോ ആറോ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു അയാൾ കണക്കുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അയാൾ ഉദ്ദേശിച്ചതിൽ വളരെ കൂടുതൽ റബ്ബർ കണ്ടാൽ അയാൾക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടാകുമെന്നുതന്നെ. പക്ഷെ കാര്യം അങ്ങനെയല്ല. അയാൾ വളരെ ആശങ്കയോടുകൂടി തോട്ടത്തിൽചെന്നു റബ്ബർ മരങ്ങളെല്ലാം പരിശോധിച്ച് ഓരോ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നും എത്ര റബ്ബർവീതം എടുത്തിട്ടുണ്ട്, പ്രായംകുറഞ്ഞവൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും റബ്ബർ എടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നെല്ലാം പരിശോധിക്കുന്നു. സൂട്ടർ ടാപ്പിംഗ് നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ, ആ വിധത്തിലും മരങ്ങൾക്കു നഷ്ടം വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നും അയാൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നു. അഥവാ അങ്ങിനെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ അരിപേക്ഷുള്ള

[Mr. P. K. Kuriakkose]

പ്രതിവിധികളും അയാൾ ഉടനെ ചെയ്യുന്നു. ഈ നിലയിൽ ഗവണ്മെൻ്റ് സാമ്പത്തികമായി സ്ലാട്ടർ ടാപ്പിംഗ് നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഒരു പരിശോധന നടത്തണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ പറയാനുള്ളത്. മെ ലക്ഷം രൂപാ മിച്ചം ഗണിച്ച ഗവണ്മെൻ്ററിൻ്റെ ആദായം മ കോടി നൂന്നു ലക്ഷം രൂപയായി വർദ്ധിച്ചതു എങ്ങിനെയാണെന്നു ഗവണ്മെൻ്റ് കൃലംകഷമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ മിച്ചം വരുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കോ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കോ സങ്കടമോ അധഃപതനമോ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നും നോക്കേണ്ടതാണ്.

MR. S. NARAYANA AIYAR: (*Financial Secretary to Government*)

Sir, the more important of the various points raised in the course of the general discussion of the budget have been elucidated then and there by you, Sir, and I have but little to say except perhas to thank the honourable members for their kind and encouraging words as also for their valuable suggestions and criticisms. In particular I owe a word of explanation to my friend Mr. T. P. Velayudhan Pillai. The discrepancy pointed out by him was only a mistake in printing, as is clear from the fact that in all other relevant places, both in the budget and the memorandum the correct figure of Rs. 623.65 lakhs appears. The mistake inadvertently crept in the final printing and is very much regretted.

Next I must say a few words about the difficulties in getting Anchal covers and cards of which mention was made by my honourable friend Mr. Chazhikattu Joseph. It cannot be denied that there is some difficulty in meeting the present demands for Anchal Cards and covers. I must, however, inform the honourable member that the Anchal Superintendent is in no way responsible in the matter.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: ഇന്നത്തെ അഞ്ചൽ സൂപ്രണ്ടിൻ്റെ ഭരണം തുടങ്ങിയതിനു ശേഷമാണ് അഞ്ചൽകവർ കാർഡ് വാങ്ങാൻ വിഷമമെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും അതിൻ്റെ കാര്യം മുഴുവനും ഗവർണ്മെൻ്റിൻ്റെതാണെന്നു മനസ്സിലായി.

PRESIDENT: He is perfectly right.

MR. S. NARAYANA AIYAR: The fault, if any, is with the Finance Department which is in charge of the printing and the issue of Anchal cards and covers. But as a matter of fact, it is the fault of no body. This is also one of the various inevitable concomitants of the present situation. The demand for cards and covers is on the increase and every possible attempt is being made to print and issue as many card and covers as possible. The Stamp manufactory where the cards and covers are being printed is working overtime and the maximum output possible with the existing machines in the Stamp Manufactory is being secured.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: സ്റ്റാമ്പുകളും കവരുകളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു മെഷീൻ ഇല്ലാത്തകാരമാണോ ആളുകൾ ഇല്ലാത്ത കാരമാണോ, എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ വിഷമം ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

MR. S. NARAYANA AIYAR: മിഷ്യനുമുണ്ട്, ആളുകളുമുണ്ട്. അവർ കൂടുതൽ വേലചെയ്യുന്നുമുണ്ട്.

I shall just read out to the House a statement of the covers and cards printed and supplied to the Anchal Department during the years 1119 and 1120.

		Covers.	Cards.
1119	...	49,00,000	44,00,000
1120	...	58,82,400	53,10,000

(for 11 months).

This statement will, I hope, clearly explain the position. I may also inform the House that in view of the present prohibitive cost of blank envelopes people generally go in for Anchal covers in preference to Anchal stamps. This also explains why the demand for Anchal covers is on the increase.

Sir, it has been observed by my friend Mr. T. K. Narayana Pillai that the expenditure on salaries and establishment is on the increase and that the pay of the higher ranks of the service is very high, while that of the lower ranks is insufficient. I would invite the kind attention of the honourable Member to column 7 of the statement at page 8 of the Memorandum on the budget, from which it may kindly be noted that there has been an appreciable reduction in the percentage of expenditure under salaries and establishment from the year 1118. No doubt, as compared with the expenditure for 1119, the expenditure in 1120 and the estimates for 1121 are a little higher. But this is due to the fact that the expenditure includes the grant of war allowance and also the expenditure on account of our control operations, which are only of a temporary nature. It cannot therefore be said that the expenditure on account of salaries and establishment is disproportionately on the increase when we take into consideration the normal growth of the several departments of Government. Coming to the pay of the services, I may state that the pay of the higher ranks is not very high, as compared with similar services elsewhere. As regards the lower ranks, the minimum salary in the clerical and the corresponding subordinate ranks has been fixed at Rs. 25 per mensem in the last general revision and the pay of peons and menial servants has been revised from Rs. 9-11 to 14-17 in some of the expensive towns and Rs. 11-15 in other places. They are also paid war allowances.

My friend Mr. Sankaranarayanan Tampi wanted an explanation for the large transactions under suspense accounts as compared with Mysore. This head of account generally takes a temporary credit or debit of amounts which would be adjusted in the course of the year itself. The chief item which contributes to the heaviest transaction under this head (Rs. 80 lakhs) is cheque suspense and it is due to the special accounting procedure adopted in regard to the crediting of bank cheques received in payment of Government dues. The cheques when

[Mr. S. Narayana Iyer]

received are not directly credited to the revenue head concerned, but only to the suspense account. The credit to the revenue head appears only after the cheque is cashed and credited in the Bank accounts. This procedure has the advantage that the revenue head of account need not be corrected in case the cheque is not honoured by the Bank or when a lesser amount only is credited in the Bank accounts. Very large amounts received in our Treasuries or Bank, payable to other Governments or parties, such as receipts on account of the Small Savings Scheme of the Government of India, Receipts from the Government of India for coal supplies etc., are credited to this head in the first instance and payments made after verification. This also contributes to the heavy transactions under this head.

MR. A. GUNAMONY (*Income Tax Commissioner*) : Sir, it is a matter for sincere gratification that the proposals to extend the scope of agricultural income tax and to introduce a major reform in the land revenue system have received the general appreciation of the honourable House. Even the few members who have mentioned some doubts about the working of the system have accepted the principle in general but have expressed some doubts about the possibility of working the scheme without harassment to the public. In view of this and in view of the fact that you Sir, have elucidated the proposals in great detail, I do not propose to speak about this aspect of the matter. I shall confine my remarks only to the apprehensions that were given expression to by some of the honourable members and try if possible, to allay fears. In the first place I wish to point out that even as it is, we include income from property in Income Tax assessment. As matters stand at present it is only income from buildings and land appurtenant thereto that is being assessed and so it is only a minor matter. But I will stress the matter in view of the procedure now being followed. The income is agreed upon between the assessee and the assessing authorities, and I am glad to be able to say that, not even in one per cent. of the appeals has the question been raised that income from buildings has been arbitrarily assessed. In the second place the distinction between agricultural income and income from other sources is a heritage of our land system. In Great Britain no such distinction is made. Income, whatever it may be, whether from trade or commerce or agriculture is brought to the common pool, and is assessed. As is known to the honourable members, there are certain schedules; schedule A deals with income of owners of property ordinarily known as the land owners' tax. Schedule B deals with income of occupiers of land—the farmers' tax. There are also Schedules C, D and E. The whole income is pooled together and assessed. What will be interesting to the House is how the "annual value" of the land is fixed in England. Once in 5 years there is a valuation of the property. They proceed on the basis of Rating records. The assessors go into the question on the basis of this data. If there is a person who keeps reliable accounts, the accounts are acted upon. Or if he is able to offer adequate explanation as regards his income, that will be accepted. Only in the remaining cases the assessor comes to his conclusion to the "best of his judgment". The aggrieved party has a right to approach to higher authorities.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : തിരുവിതാംകൂറിലെ കൃഷിക്കാരിൽ അധികംപേരും ശരിയായി കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നറിയാമോ?

MR. A. GUNAMONY : Yes. I am prepared to concede that several people have not kept accounts. In the early stages a certain amount of latitude is shown. We want only some simple kind of account. But in the case of those people who can afford to keep proper accounts but decline to do so it is a different story.

MR. P. M. VARGHESE : കണക്കുകൾ കൊടുത്താൽ അതു സാധാരണ വിശ്വസിക്കാറില്ലെന്നറിയാമോ?

MR. A. GUNAMONY : Of course the accounts cannot be taken as Gospel truth. They must satisfy certain elementary requirements.

PRESIDENT : The Honourable member may proceed and finish soon.

MR. A. GUNAMONY : I am just coming to the point, viz., that the fears entertained about the proverthicars being the decisive agency need not be taken very seriously. At this stage it is not possible to say whether it is the Income Tax Department or the Land Revenue Department that is going to be the agency for collecting the tax. But whoever is called upon to collect the tax, I am sure some satisfactory arrangement can be made. Even as it is, people who own lands below certain reasonable area are excluded. Some such arrangement can be made.

In the course of the calculation of tax we want some data to work upon, and the revenue records are the only reliable records for the purpose of giving us information about the extent of land owned by individuals. Apart from that, it may not be very necessary to rely upon any information that may be given by the proverthicars or the land revenue authorities. I may submit that during the period of one or two years when the Agricultural Income Tax Act has been in operation, by personal approach, by visiting the local area and by discussing the matter with the men in the locality, we have been able to resolve much of the difficulties. I am quite confident that with the co-operation of the public and the sympathetic attitude on the part of the assessing authorities much of the difficulties can be avoided.

PRESIDENT : Order, order. I propose now only to deal with three or four points which have been pointedly raised in the course of the debate. I shall first start with Land Revenue. I am glad to note that general concurrence from all sections of the House has been expressed with reference to the underlying problem of the Government, namely, to start with a basic tax which may be aptly described as insignificant or nominal, which is expected to furnish not more than 15 to 20 lakhs for the whole State and fixing a fairly high minimum for the purpose of agricultural Income Tax. Whether it is 2,000 or 2,500, or anything of the kind, is not yet settled, but persons getting more than 2,000 or 2,500 from agricultural possessions will have to pay an income tax. Now, on that matter, it is worthy of note that quite unsolicitedly, a

[President]

very well-known resident of Travancore, who has occupied a high position in Mysore, Mr. Chandy, has sent a letter which may be interesting to the honourable members of the House:—

"I am delighted to hear that it is proposed to introduce a uniform flat rate of land tax on all lands in Travancore and to assess to income tax those with an income above a certain level. It might interest the Dewan to hear that this identical suggestion had been made by me to some important persons many years ago, but it was then premature. I trust that the justice and the wisdom of this step would be appreciated, and similar measures taken by other Governments as well".

Now, that indicates the kind of reaction to this proposal, that I have received from various persons who either have written or telegraphed to me. But there is no getting away from the fact that the system adumbrated will prejudicially affect some interests which have till recently been paying practically nothing in respect of large extents of land. But all I can say is that difficulties to be borne by a small section of the community will have to be borne, in view of the importance and salutary nature of the reform as a whole. One of the main objections raised was the possible persecution or victimisation of the persons in regard to income tax. That this is not so will be obvious when it is borne in mind that nobody getting less than 2,000 rupees per year out of his agricultural land will be liable to any tax excepting the uniform basic tax, and when it is further remembered that, perhaps, there will be no more than 700 people—that is one estimate, another is 500 and yet another 1,000—in the whole State who will get a taxable agricultural income. It may also be remembered that the actual holding of each person taken in the average is half to three quarters of an acre. The men who have got large holdings and are getting 2 to 3,000 rupees will be able, *ex hypothesi* to take care of themselves. To stop or hinder or postpone the inauguration of such a reform in order to avoid the victimisation of a thousand people amongst these millions, is I submit, not logical. Moreover, there is another aspect which may be borne in mind. It is not the intention of the Government to have annual inquisitions. After all, we know in each locality what is the possibility or the potentiality of the land in that locality, and it will be quite within the rule-making powers of the Government, and the Government will see to it, that as in England, if a value has been fixed in respect of certain lands and the productivity of the land has been ascertained for 3 or 4 or 5 years, that will be taken to be the basis on which taxation will be levied subject to any accidents which may supervene in the meantime, which will have to be clearly proved. That is so far as the land tax is concerned.

There are some remarks about the Secretariat and the recruitment to the Secretariat. Now, so far as this matter is concerned, I am glad to inform the honourable members that Government have come to

the conclusion that hereafter there shall be no difference made between the Secretariat and other offices in the State. The Secretariat in some quarters is being regarded as a sacred precinct in which what may be called selected individuals come in, whose future is assured, whose future is something very different from the future of the persons who enter other offices. For that purpose, the Government have decided that in future 60 per cent. of the vacancies arising in the Secretariat may be filled by direct recruitment. That is, hereafter, only 60 per cent. of the recruitments to the Secretariat will be made by direct recruitment. The other 40 per cent. will be selected from clerks in all departments of the Government whether in Trivandrum or anywhere else so that entrance to the Secretariat will be opened to the persons belonging to any office. The 40 per cent. will be recruited on that basis.

The selection in the case of the direct recruitment will be made by the Public Service Commissioner and the Secretary in charge of Accounts and Establishment. The selection will be primarily on the basis of merit, but with due advertence however to the adequate representation of highly qualified candidates from communities not heretofore well represented in the service.

In the case of transfer of clerks from other departments, the selection may be made by the Accounts Secretary, the Registrar and the Director of Public Instruction taking into consideration not the degrees alone a person may be a B. A. or B. L., or M. A. but with special reference to the candidate's handwriting and ability to write correct English, which always do not go with graduation, as well as to make a clear and brief precis of official files. I may also say that in order to make the beginning, I have agreed to be the first examiner with regard to the recruitment to the Secretariat.

Now, the question arose as to Foreign Capital. I want to make it perfectly clear, and there should be no hesitation in my saying that this Government will act on the basis that capital contributed by persons outside will not be regarded as foreign capital. To take any other line will be fatal to Travancore as well as to India as a whole. If, for instance, we make similar rules and adhere to that what will happen to all the developments that are taking place today in this land. Various companies were started in Travancore and nothing prevented British Indians from purchasing the shares of these companies and I am in a position to say that about sixty per cent. of the shares of the Companies recently floated were deliberately sold by the inhabitants of the State to outsiders, and I have received complaints about the falling of the shares already, and I am anticipating much more complaints in the next few months.

Another point of view is that, we cannot possibly now show any difference with regard either to recruitment or capital between one part of India and another. Of course, Travancoreans are to be given

[President]

the primary preference in all cases of appointments, but Indians from elsewhere should not be regarded as foreigners. Whether that be so or not, there are particular reasons; there is a high standard of literacy here and the availability of talent, excepting very specialised qualities, makes it necessary that this shall be so. Normally, however, in the case of capital, where it is available in Travancore, that capital and that capital alone will be utilised, but where that capital is shy, reluctant or is not available, capital from Indians outside will be resorted to.

I may next point out a mistaken impression that Government is out to support only large scale coir industry. There was a statement that Government is not anxious to support small scale coir industry. That is the exact opposite of the truth. What this Government had definitely told the Government of India is this: that they are fixing ceiling prices; that they will fix floor prices on the basis of the owner of the cocoanut and what it means to him; on the basis of the man who does the retting operation and that at every stage valuation will be fixed. But to preserve and maintain that level and for the purchaser and for the intermediate manufacturers to get his dues, it requires organisation. Where coir industry is now seriously deficient is in the matter of organisation on a cooperative basis. No step has been taken by the small-scale industries for the purpose of organisation. If it does not organise, victimisation is inevitable.

Another honourable member spoke of the exploitation of forest resources. I may assure the honourable members that Travancore is one of the units in India which has not over-exploited its forest resources. Madras, Mysore, Coorg, the United Provinces, have all recently issued orders in regard to this matter which show their apprehension in this matter. We have reserved our forest resources and that is why we are able to fall back on those resources in regard to the industries like the Fertilisers.

There is, however, one matter which was brought to the notice of the House very rightly—Forest fires and erosion. They are one of the peculiar characteristics of some portions of Travancore. Private owners start those fires. There is no possibility of checking them. It is not only the denudation and the possible reaction upon rain fall that engage the attention of the Government but the getting rid of the under growth and the tree growth on the hill sides causing the inevitable soil erosion during the next monsoon, so that the top soil disappears and what is left behind is not fit for cultivation. Terraced cultivation has already engaged the attention of the Forest Department and in the matter of agricultural income tax, Government have made up their mind to tax lands which should be cultivated but have not been cultivated. This and the question of terrace cultivation will be taken up by Government with these points borne in mind.

The question of malaria epidemic has arisen. Many temporary malaria dispensaries—I think over 30—have been opened and Government are in a position to open as many more. It has recently been brought to light that D. D. T., the new preparation, has been of the greatest assistance in the matter of controlling mosquito nuisance; this Government have applied to the Government of India to spare as much quantity of it as possible.

There was a suspicion raised with regard to the deterioration in food stuffs. This deterioration and the possible loss that I apprehend may arise from two reasons. The first is, deterioration of the godowns. We have had to choose godowns in which insects and pests might have had easy access. We cannot help that and a certain amount of damage has been done. It is inevitable. Dr. Coyne, the Government of India expert on storage, who came down from England to examine the storage arrangements made in India, visited Travancore and said that short of cement-flooring all our godowns there was no possibility of getting rid of a certain minimum amount of deterioration. Thereupon this Government at once faced the Government of India with the problem of supplying them with cement for flooring. Dr. Coyne said that we were perfectly right in asking cement for the use of godowns but the Government of India could not spare and have not till now spared the necessary cement. I do apprehend—and there is no getting away from it—that a certain amount of deterioration may arise. What has been done is that a large establishment has been brought into existence for the purpose of examining these godowns, and taking out the earlier stock and reconditioning the existing stock. That work is going on, and in the course of that work a certain amount of irregularity came to the notice of the Government. Those who were responsible for this irregularity have been forthwith suspended and similar measures will be taken without hesitation in other places also where such conditions arise.

There are two other matters which I wish to mention. The Government have noticed with regret that notwithstanding the unanimous opinion of this House and of the sister Chamber regarding the immediate eradication of bunchy top disease by destruction of the plantain, there are articles in newspapers and a certain amount of agitation asking for the postponing of the destruction of the plantains till Makarom or Kumbhom next. By that time the disease would have spread to another one hundred sq. miles. Newspapers have also naturally to please their constituents and in fact one editor points out that bunchy top disease has appeared even a long time ago and that there is nothing to worry about this. Therefore he says;—"Why should you take any step". The only answer that I shall give here as I had pointed out earlier is that the bunchy top disease ruined Jamaica so far as its plantains were concerned, for 30 years. Honourable members might use their undoubted influence in their various

[President]

constituencies to see that the imminence and the urgency of the steps that are to be taken by Government are brought home to their people.

The Financial Secretary has already dealt with the question of anchal covers. The point is simple. It is now easier and cheaper for people to buy anchal envelopes than to buy stationery from outside, because stationery in the outside market, say, for example, the price of an envelope is 1½ or 1¼ chuckrems. Obviously, therefore, it is to the advantage of the people to buy these anchal covers with the result that the demand has gone up by 25 per cent. within one year. Not only that, but the Government have definite information that banks, business firms, and offices are hoarding these anchal covers and therefore steps have been taken already to get information of those who hoard these anchal covers and the necessary action will be taken in that matter. All that I wish to say is that the fault is not entirely on the Government. The Government do not wish to absolve themselves from the responsibility of having as many anchal envelopes as possible, but when the demand was for 40 lakhs last year and is now 58 lakhs this year and when we know that it is cheaper to buy anchal envelopes than to buy stationery and to affix stamps, then some of the causes are easily explicable *ex facie*.

There is one other matter which I want to mention. I have already stated that this Government do not desire to fetter academic liberty to any extent. But I understand that various political parties are in contact with the students. The students should never take to politics excepting under extraordinary circumstances, viz., when the whole nation is under the throes of a revolution. It has been stated that as far as possible political parties should refrain from the political activities of the students. But I find that those parties are indulging in those activities now. I trust that the good sense of the people at large and the undoubted influence of the honourable members of this House will be exercised so that whilst there is no objection to any student of a College or a School discussing politics of an advanced or even revolutionary character within the precincts of the School room or the University debating Hall or the University precincts, they do not take part in politics outside the Schools and Colleges. Such steps are being taken either under the guise of All-India Student's Federation or the rival federation of Communist students, and I find that leaders of one organisation are encouraging them in one direction and abusing the communist organisation and the other abusing the state congress organisation. Both these organisations and some other organisations are busy in getting as many students as possible to take part in politics. This is a matter which I trust will engage the earnest and anxious attention of the honourable members of this House.

Another matter to which I should now refer is the time that is allotted for discussion on cut motions. Under the Rules, every mover and the official member concerned will be given 10 minutes and the other honourable members 5 minutes each. That is a question which has been mooted and as it has been pointed out to the Chair as well as to the House that we are not able to reach all the Demands or even the majority of the Demands, I think the only way to ensure the possibility of comprehensively dealing with all the items of the subject would be to enforce this Rule very strongly and I propose to do so.

The House will now adjourn and meet again at 3.15 P. M.

The House adjourned at 2.22 P. M.

The House reassembled after lunch at 3.15 p. m. with the Dewan-President in the Chair.

Mr. P. G. NARAYANAN UNNITHAN (*Excise Commissioner*) took the oath and signed the Rolls.

DEMANDS FOR GRANTS.

DEMAND I—EXCISE DEPARTMENT—Rs. 12,48,541.

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 12,48,541 under Demand I—Excise.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: Sir I move:

"To reduce the allotment of Rs. 2,000 for travelling allowance by Rs. 10"

(To urge the necessity for abolishing the Customs House at Anjengo frontier).

Formerly our Government was the lessee for collecting the abkari revenues of Anjengo. Then there was no trouble, but afterwards when the lease terminated, the Government established the Customs House at Anjengo frontier. The people of Anjengo are related to the people of the neighbouring villages especially of Kadakavoor and other places. There are constant difficulties for the people to take commodities from one village to the other because they are constantly searched by the Customs officers which is a great nuisance. My suggestion therefore is that our Government should make some arrangements with the Government of India and renew the lease system once again.

PRESIDENT: It is open to the Government of India to cede the territory to this Government.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: If that is possible, I shall be very glad.

PRESIDENT: It is one of the methods by which that could be tried.

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: As the honourable member remarked, there has been customs examination and I am afraid, Sir, it has to continue. There is a frontier of about 2 miles in length, and there is no sanction under the Customs Act or Rules to exempt goods going into Anjengo from Travancore. Till 1113, as the honourable member remarked, there was a lease arrangement. Under that lease